

קונטרס אסוף אסיפם

צאת שבת	זמן הדלקת הנר	
19:40	18:35	מודיעין עלית:
19:42	18:33	הרצליה:
19:41	18:41	אור יהודה:
19:40	18:26	ירושלים:
19:42	18:35	עזה:
19:42	18:36	חיפה:
19:39	18:31	טבריה:

פרשת שלח

נכתב ע"י: הרב חיים-הכהן כץ
עורך: הרב לייב פסטרנק

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

בהמות וחיות שמתו (למעט בהמות וחיות טהורות שנשחטו כהלכה) מטמאים את הנוגע בהם ואת המזיז אותם. שאר בעלי החיים אינם מטמאים במיתתם למעט שמונה סוגי שרצים שמטמאים בנגיעה, וכן עוף טהור שמת מטמא באכילתו.

לא רק אדם מקבל טומאה, גם כלים, בגדים, בגדי עור, שקים וכלי עץ יטמאו אם נגעו באחד מהדברים שמטמאים. לכלי חרס יש דין מיוחד שאינו מקבל טומאה בנגיעה אלא רק בתוכו-כשנמצאת הטומאה כחלל הכלי נטמא. אדם וכלים אפר לטהר בטבילה במקווה למעט כלי חרס שטמא עד שבירתו.

מאכלים מקבלים טומאה לאחר שהוכשרו לכך – ע"י שנרטבו במים או שאר משקים (7) לרצון הבעלים.

פִּי אֲנִי ה' הפעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלקים והייתם קדשים פי קדוש אני: זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים וכל-נפש השרצת על-הארץ: להבדיל בין השמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

זו היתה הוראת שעה, ואת שוק התרומה ואת חזה התנופה של שלמי הציבור תאכלו במחנה ישראל, וזו החוקה לכל דורות הכהונה.

משה כעס על אלעזר ואיתמר שלא אכלו את שער החטאת של ראש חודש (4) אלא שרפוה, אהרון הסביר לו שאף שנצטוו בהוראת שעה לאכול את הקרבנות באנינות, אבל זה רק על הקרבנות המיוחדים לאותו היום ולא על קרבן ראש חדש שהוא קרבן תמידי לדורות, וישמע משה ויטב בעיניו.

וידבר ה' אל משה ואל אהרן, דברו אל בני ישראל ואמרו להם איזה מן החיות הם יכולים לאכול:

חיות ובהמות - כל מפרסת פרסה [שפרסתה פרוסה לשני חלקים], ושוסעת שסע פרסות [שפרסתה שסועה מלמטה למעלה כעין שתי ציפורים], מעלת גרה [צורת עיכול האוכל בבהמות אלו היא כשהאוכל עובר עיכול קל במעייה ושוב חוזר ועולה לפה ללעיסה נוספת ורק אח"כ יורד למעיים להמשך עיכול], אותה תאכלו וכל השאר טמא(5).

דגים - כל אשר לו סנפיר וקשקשת, וכל השאר שקץ.

עופות - לא תאכל את הנשר, פרס, עזניה, דאה ואויה, כל מיני העורב, בת-יענה, תחמס, שחף, הנץ למינו, הכוס, השלך, הינשוף, תנשמת, קאת, רחם, חסידה האנפה למינה, דוכיפת, עטלף. וכל שרץ עוף ההולך על ארבע(6), שקץ הוא לכם!

ארבה, סלעם, חרגול וחגב -תאכלו אם יש להם סימני טהרה.

בפרשה מובאים חלק מדיני טומאה וטהרה, דינים אלו נוגעים לעניין כניסה למקום המקדש או לעניין אכילת הקורבנות.

ביום השמיני למילואים (1) משה אומר לאהרן להקריב עגל לחטאת ואיל לעולה, ותצוה את בני ישראל להקריב שעיר-עיזים לחטאת ועגל וכבש לעולה ושור ואיל לשלמים, ומנחה בלולה בשמן, כי היום ה' נראה אליכם. ויעשו כן כל בני העדה.

אהרן הקריב את עגל החטאת בכדי שיכפר ה' על חטא העגל. נתן מדמו על המזבח, והפריד את החלבים והאימורים והקטרים על המזבח, ואת הבשר ואת העור שרף מחוץ למחנה. לאחר מכן אהרן שחט את העולה וזרק את דמו מסביב למזבח. לאחר מכן הקריב אהרן את קרבנות העם. משה ואהרן יצאו מאוהל מועד ויברכו את העם.

ותצא אש על המזבח שאכלה את הקרבנות ואת החלבים, וישמחו העם.

בני אהרן - נדב ואביהו הקריבו קטורת זרה שלא צוה ה', ותצא אש ותאכל אותם וימותו. [נגזר דינם בקבלת מתן תורה שהסתכלו במקום השכינה, ולא קיבלו עונשם שלא להרוס את שמחת מתן תורה]. משה אמר לאהרן: 'הוא אשר דיבר ה' בקרובי אקדש' (2) ואהרן שתק (קיבל עליו את הדין באהבה). משה קרא למישאל ולאלצפן בני עזיאל דוד אהרן ואמר להם להוציא את נדב ואביהו אל מחוץ למחנה ושם יקברו אותם, משה אמר לאהרן ולאלעזר ואיתמר בניו 'ראשיכם אל תפרעו, ובגדיכם לא-תפרמו, שלא תמתו ועל כל העדה יקצף, ואחיכם כל-בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה'. ומפתח אוהל מועד לא תצאו כי שמן משחת ה' עליכם' ויעשו כדבר משה.

וכאן חוקת עולם לכהנים שלא ישתו יין לפני עבודתם.

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואיתמר בניו הנותרים קחו את קרבן המנחה (של הציבור) ותאכלוה במשכן כי קודש קודשים היא [אף שאונן(3) אסור באכילת קדשים

1. בפרשה קודמת למדנו על הקרבנות שהקריבו במשך שבעת הימים הראשונים לחינוך המשכן, ובפרשתנו התורה ממשיכה את דיני היום השמיני [ראש חודש ניסן] שבו סיימו את חנוכת המשכן.
2. ה' עושה דין בצדיקי הדור הקרובים אליו ביותר.
3. שנפטר אחד מקרוביו וטרם נקבר.
4. שלושה חטאות קרבו בו ביום: שער המילואים, שער נחשון, ושער ראש חודש.
5. התורה מציינת ארבעה חיות שיש להם רק סימן טהרה אחד ולכן הם טמאות - גמל, שפן, ארנבת, וחזיר. ועד היום לא מצא שום מדען חיה נוספת שיש לה רק סימן טהרה אחד!
6. זבובים, יתושים, וכדומה.
7. יין, דבש, שמן, חלב, טל, מים ודם.

לעילוי נשמת יקרינו:

בנימין בנג'י בן לוי הי"ד.
ליאור בן מימי הי"ד.
עומר בן חוה הי"ד.

אלעזר ישי בן הרב אביגדור הי"ד
אורי בן אשר וחיה הי"ד
אברהם מינו בן סיסה ויוסף

**אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה
ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה
המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאלה השתא
בעגלא ובזמן קריב ונאמר: אמן**

לשמירה והגנה בין בגופו ובין בנפשו
לוחמנו היקר ערן בן אילנה הי"ו.

לרפואת הגוף והנפש
למרת אמירה הי"ו בת לאומה ע"ה.

סיפור לשבת

זה הסיפור של המחנך, שלא מיהר לדון ולא מיהר לנקוט בעונשים עבור מוישי. הילד שלא ידע איך לבטא את רגשותיו, הצליח להביע את הרגש בהפרעה והצקה.

עוד סיפור על המחנך.

בבוקר של עוד יום לימודים אחד מילדי הכיתה הגיעה לתלמוד תורה עם שעון חדש, לפני ההפסקה שמר אותו בתיק ויצא לשחק עם החברים וכשחזר מההפסקה השעון כבר לא היה.

ניגש התלמיד למחנך והוא העמיד את כל ילדי הכיתה ואמר להם בעדינות, "אולי יש פה בכיתה תלמיד שעשה מעשה שטות ורוצה להתנצל ולהחזיר את השעון?!" וכל הכיתה בשקט מופתי, כאשר אותו ילד שגנב את השעון כבר עולה בליבו המבוכה והחרטה, אבל הוא לא ידע איך לחזור מהמעשה שעשה, איך לפני כל הכיתה יתוודה על שחטא?!

המחנך היה אדיש ואמר לילדי הכיתה, "אני לא רציתי לעשות את זה אבל מחוסר ברירה אני נאלץ לבדוק לכולם בכיסים.

עבר ילד ועוד ילד ועוד אחד, אותו הילד שלימים מספר, הוא רצה פשוט לברוח, איזו בושה!! הוא הבטיח לעצמו שלעולם לא יחזור על הטעות, אבל עדיין לא היה מסוגל להודות.

כאשר המחנך הגיע לכיסו של הילד הגנב, חש בשעון, ומיד הכניסו לשרוול החולצה מבלי שאף ילד יראה, והמשיך לחפש את השעון,

לאחר שבדק בכיסם של כל הילדים, המחנך אמר "אני יודע מי הגנב, אני לא כועס כלל (והוציא מכיסו את השעון) הנה תראו השעון בידי, ילדים נכון שלפעמים עושים טעויות אבל צריך גם לדעת לומר סליחה" והמשיך את השיעור כאילו כלום לא קרה.

בפרשת השבוע אנחנו רואים את המעלה הגדולה של משה שחוזר בו ומודה בטעותו. וזו אחת המעלות הגדולות באדם שמודע שעשה טעות, סיפורים על אנשים גדולים יש המון, ובגלל זה רציתי לתת מילים אחרות ולדבר על נושא 'כף זכות' ועל כמה צריך להיזהר במילים והתנהגות בכדי שלא להגיע למילות התנצלות,

השבוע שמעתי סיפור על 'מחנך' של כיתות ה'ו'.

במהלך השיעור, ביום לימודים רגיל, אחד מתלמידי הכיתה החל לעשות קולות מוזרים, פתאום צועק 'קוקוריקו', פתאום 'מיאו', וכל מיני חיות, והפריע נורא למהלך התקין של השיעור. המחנך לא רצה להיגרר להתנהגות של הילד והבין שהילד במצוקה רגשית.

כאשר הילד הגיע לגבול מסוים פנה אליו המחנך ושאל אותו: "מוישי אולי קשה לך היום, אתה רוצה לצאת החוצה לנשום אויר?"

מוישי צעק: "אני לא רוצה לצאת! אני נשאר פה!"

המחנך שהיה עשיר בידע בעולם הילדים. לא התווכח וחיכה לסיום השיעור.

בסוף השיעור פנה אל מוישי ושאל אותו: "מוישי, אתה ילד כל-כך טוב, אתה רוצה לספר לי משהו?"

מוישי צעק: "אני לא רוצה לדבר איתך"

המחנך: "מוישי, אתה יודע שאני אצטרך להתקשר לאבא"

מוישי בצעקות: "תתקשר אליו, הוא לא יענה ולא יספר לך כלום!"

וכך הסתיימה לה השיחה.

המחנך התקשר לאבא, ובאמת האב לא ענה, התקשר לאמא ושאל אותה: "שלום גברת רבקה, היום מוישי היה טיפה נסער והוא לא כל-כך מדבר, הכל בסדר?"

רבקה ענתה בקול רועד: "אתמול גילו לאבא שלו את המחלה".

שבת שלום!

הלכות פסח – חלק א'

[על סדר חוט שני]

א. שו"ע: שואלין בהלכות פסח קודם לפסח שלושים יום:

ב. רמ"א: ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח. וכל מי שדר בעיר י"ב חודש צריך ליתן לזה:

קמחא דפסחא

מנהג קהילות שבני העיר דואגים לכל עניי עירם, ונותנים לו חטים ושעורים לצורך הכנת מצות לחג. עם השנים המנהג נהפך להבאת קמח, ובזמנינו שלא כל אחד עושה לעצמו מצות בבית, המנהג הוא לתת מעות (כסף) לעני בכדי שיוכל לקנות מצות טוב לתת מעות גם לצורך שאר האוכלים ולביגוד לכבוד החג. מכיון שקמחא דפסחא אינו חיוב אלא רק מנהג, מותר לתת קמחא דפסחא מכספי מעשה.

ג. שו"ע: בתחילת ליל י"ד בניסן בודקין את החמץ לאור הנר בחורין ובסדקין בכל המקומות שדרך להכניס שם חמץ.

ד. קודם שיתחיל לבדוק יברך 'ברוך את ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציונו על ביעור חמץ', ואחרי הברכה לא ידבר דברים שלא קשורים לבדיקה עד שיתחיל לבדוק, ועדיף שלא לדבר עד שיסיים את כל הבדיקה:

ה. שו"ע: הבדיקה צריך שתהיה לאור הנר ולא לאור הלבנה. ואם עבר ולא בדק בליל י"ד כשבדק ביום י"ד לא יבדוק לאור החמה אלא לאור הנר. ואכסדרה (חדר שיש לו רק שלש קירות ותקרה) שאורה רב אם בדקה לאור החמה דיו, והוא הדין כנגד ארובה שבחדר [או מול החלון ממש כשהחלון פתוח]:

ו. שו"ע: אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר, ולא בנר של חלב ולא של שומן ולא של שמן, אלא בנר של שעווה: והרמ"א הוסיף: (נר שעווה) והוא יחידי, אבל ב' נרות ביחד, אפילו קלועים דינם כאבוקה:

הגר"נ קרליץ: "ומצוה זו של בדיקת חמץ, כפי שכל אחד ואחד ראה בבית הוריו דכל כלל ישראל מסרו כוחם לבדוק ולנקות ולבער כל החמץ הנמצא, ובודאי שזוהי הצורה הראויה לכתחילה, ומחזקת את החינוך ליראת שמים אמיתית בלב הבנים והבנות כשנעשה המצוה באופן הנכון מתוך שלווה ושמחת הנפש לקיים מצוה ביעור חמץ.

אמנם מבואר באחרונים דבאופן שהיא טירחה מרובה לבדוק, דהיינו מי שיש לו הרבה מקומות וכמבואר במ"ב לענין גג, שכתב וזה לשונו 'ובאשר שטרחה מרובה היא נראה שיש להקל על-ידי שימכור לנכרי אותו המקום..'. וכ"כ בחזו"א 'דאם טורח עליו לבדוקו יכול למכרו'.

ובודאי צריך לשקול כל אחד ואחד לעצמו את הדרך הראויה לו לקיום מצוה ביעור חמץ כמאמרה [ולא כאותם שמוכרים כל ביתם חוץ משולחנם ומיטתם], וכמובן לא להטיל על אחרים אלא כל אחד ישקול בעצמו את הדרך הראויה לו, וזה בכלל 'השם אורחותיו בעולם הזה' דאמרו ע"ז במס' סוטה, זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה".

דינים העולים

חמץ שנשאר ברשות הבעלים ולא הפקירו ולא מכרו לגוי, וגילה את החמץ בפסח, ישים מחיצה מפני חשש שיבוא לידי אכילת החמץ ולאחר החג [בחול המועד] ישרפו.

חמץ שמכר לגוי, ונמצא ברשות ישראל, צריך לעשות בפניו מחיצה.

אין להפקיד בידי גוי חמץ, רק הפקרת חמץ ומכירת חמץ מועילה.

ראוי לכל אדם שלאחר ביאור חמץ לא יהא ברשותו כלל חמץ, אך קיים מציאות

של חמץ בכלים שלא הוגעלו כגון תנור, מיקרוגל וכדומה, וצריך אדם למכור חמץ זה לגוי, [את החמץ שבתנור ולא את התנור עצמו]. כל מכירת חמץ היא מכירה ללא תנאי! וכן ביטול החמץ, גם הוא הפקר ללא תנאי.

מקום שטורח עליו לבדוק, יכול למכור לגוי את החמץ שאינו יודע או שיוודע לו, ויעשה להם מחיצה של עשרה טפחים. וצריך לשים לב שחמץ שהוא יקר ערך כגון בקבוק וויסקי יקר, לא מועיל אם מפקיד בידי הגוי אלא מועילה רק מכירה או הפקרה ברשות ברבים בפני הרבים שיקחוהו.

חמץ שנמכר לגוי, יכול להניח בחדר אחד בלא בדיקת חמץ באותו החדר ויסגור את הדלת במסמר או במנעול בדרך כזאת שלא יכנס לחדר במהלך חג הפסח.

אם מכר את כל החדר [ולא רק את החמץ שבן] לגוי, אפשר שלא לנעול את החדר.

בזמנינו כאשר יש מלחמה ויש דיירים המתקבצים בבתי מלונות ואין באפשרותם לבדוק חמץ בביתם, ימכרו את דירתו לגוי.

לאותם דיירי מלונות המפונים משטחי המלחמה [וכן כל מי שגר בפסח בחדר המיועד עבורו], יש לבדוק את חדרם שבמלון מחמץ, ויכול לעשות בדיקת חמץ עם ברכה.

ז. שו"ע: בברכה אחת יכול לבדוק כמה בתים, ואם בעל הבית רוצה יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך ויתפזרו לבדוק איש איש במקומו על סמך הברכה שבירך בעל הבית:

רמ"א: ונהגין להניח פתיתי חמץ במקום שימצאם הבודק כדי שלא יהא ברכתו לבטלה. ומיהו אם לא נתן לא עכב דדעת כל אדם עם הברכה אם נמצא.

שירי שבת

שירת העשבים

דע לך
שכל רועה ורועה
יש לו נגון מיוחד משלו
דע לך
שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת משלו
ומשירת העשבים
נעשה נגון של רועה

כמה יפה
כמה יפה ונאה
כששומעים השירה
שלהם
טוב מאד
להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבד את ה'
ומשירת העשבים
מתמלא הלב
ומשתוקק

וכשהלב
מן השירה מתמלא
ומשתוקק
אל ארץ ישראל
אור גדול
אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ
עליו
ומשירת העשבים
נעשה נגון
של הלב

כל מקדש שביעי כראוי לו, כל שומר שבת כדת
מחללו, שכרו הרבה מאד על פי פעלו, איש על מחנהו
ואיש על דגלו: אוהבי ה' המחכים בבנין אריאל, ביום
השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן נחליאל, גם שאו ידיכם
קודש ואמרו לאל, ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל:
דורשי ה' זרע אברהם אוהבו, המאחרים לצאת מן השבת
וממהרים לבא, ושמחים לשמרו ולערב ערובו, זה היום
עשה ה' נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת משה במצות שבת
גרוסה, חרותה ליום השביעי ככלה בין רעותיה משבצה,
טהורים ירשוה ויקדשוה במאמר כל אשר עשה, ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו, כל זרע יעקב יכבדוהו:
כדבר המלך ודתו, לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו,
כל עדת ישראל יעשו אותו: משה חסדך לידעך אל קנא
ונוקם, נוטרי ליום השביעי זכור ושמור להקם, שמחם
בבנין שלם באור פניך תבהיקם, ירוין מדשן ביתך ונחל
עדיך תשקם:
עזור לשובתים בשביעי בהריש ובקציר עולמים, פוסעים
בו פסיעה קטנה, סועדים בו לברך שלש פעמים, צדקתם
תצהיר כאור שבעת הימים, ה' אלהי ישראל הבה תמים,
ה' אלקי ישראל תשועת עולמים:

כי אשמרה שבת קל ישמרני
אות היא לעולמי עד בינו וביני
אסור מצא חפץ לעשות דרכים
גם מלדבר בו דברי צרכים
דברי סחורה או דברי מלכים
אהגה בתורת אל ותחכמי
בו אמצאה תמיד נוח לנפשי
הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי
ככה בכל ששי יכפיל מזוני
רשם בדת האל חק אל סגניו
בו לערך לחם פנים לפניו
על כן להתענות בו על פי נבואיו
אסור לבד מיום כפור עוני
היום מכבד הוא יום תענוגים
לחם ויין טוב בשר ודגים
השמחים בו הם שמחה משיגים
כי יום שמחות הוא ותשמחני
מחל מלאכה בו סופו להכרית
על כן אכבס בו לבי בבורית
אתפללה אל אל ערבית ושחרית
מוסף וגם מנחה הוא יעבני

יפה ותמה תורה תמימה הנעימה,
מי יוכל להעמיק בסודך -
סוד אלהים חיים.
אור זיו זהרך בוער תוך קרבי,
תמיד ירשו אותך רבים,
תקים ומצות טובים,
את כל לבות מלהיבים,
נאהבים וגם נשגבים.
וכפטיש יפוצץ, סלעים והרים,
חן דדיך ירוו בכל עת, תורת אמת,
מפיך אנו חיים מין סוד אלהים חיים.
נתעלסה בגיל באהבים,
בסוד נקדות עם התבות,
כתרים עם אותיות,
פתוחות עם סתומות,
נעלמות, סודם ברמות.
אורות עליונים, טוב מזקב ופנינים,
מעין גנים, בשבעים פנים, כלם חונים,
הן אני עבד נרצע לך, קנין בלב שלם.
יורו משפטך האיתנים,
תנאי ואמוראי, גאוני וסבוראי,
ורבנן בתראי, לחיי מדבש יאה.
גזרות שוות והלכות פסוקות,
כלם מפי גבורה, זקוקין דנורא,
בקולות וברקים מארקים וקול משמים.
שמות הקדש בך נעלמים,
אשר בם נבראו עולמים,
בצרופים נפלאים,
והמה בכתובים חתומים וגם סתומים.
מאירים ומזהירים, בסוד ישרים,
כי חיים הם למוצאייהם וחי בהם,
אשר יעשה האדם וחי מזיו צור עולמים.
לכו לחמו תמיד בלחמי,
ב"ג מדות תדרש התורה,
קל וחמר כשורה,
הקש וגזרה שוה, מסורה מפי גבורה.
מללים עם פרטים, תוציא לאורה,
משם יוצאים ארבע נהרות, כלם אורות,
פשטים עם רמזים נדרשים
וסודות נעלמים.
מה טוב דודיך אחותי כלה,
נפת צוף דבש שפתיך, גן נעול דלתיך,
ריח טוב בגדיך, דודיך ופי עיניך.
חמה ולבנה, כלם עמדו מאורך,
כי ארך ימים בימיך, עשר בשמאלך,
ברוך בוראך בפיך והדרך אל חי העולמים.

נהנתם? נשמח לקבל תגובות והערות

חייגו 0533169223 או במייל: H0504150069@gmail.com

לשותפות ביזנוי הרבים - להנצחה, הצלחה, רפואה, פרנסה, זיווגים וכדומה - ניתן ליצור קשר כנ"ל

ליצירת קשר במייל H0504150069@gmail.com